

Peter Murphy is van huis uit fysiotherapeut en heeft als (bonds)coach zijn sporen nagelaten in het topvolleybal. Tegenwoordig is hij prestatie manager teams en tevens projectleider MasterCoach in Sports bij NOC*NSF. Peter was mede vormgever van Action Type en past dit middel sinds 1996 met veel succes toe.

OLYMPISCH KAMPIOEN MET POTLOOD EN PAPIER

George Eugenio Lafita was de vrouwenvolleybalcoach van Cuba en in de kerstperiode van 1976 aanwezig om het jaarlijkse volleybaltoernooi van Dynamo in Apeldoorn op te luisteren met spectaculaire acties, uitgevoerd door een mix van oudere en heel jonge speelsters. Tijdens het WK in 1970 in Bulgarije had ik hem zien observeren met potlood en papier in de aanslag. Daar, vertelde hij me later, kreeg zijn plan gestalte om in acht jaar tijd een top-team te bouwen. Het lukte. In 1977 won hij zilver tijdens de World Cup en een jaar later werden de vrouwen van Cuba wereldkampioen. Eugenio had iets dat mij aantrok. Op de bank straalde hij rust, passie en overzicht uit. Je zag hem denken en daarna handelen. En hij liet zich nooit gek maken door de tegenpartij, wat niet gezegd kon worden van zijn speelsters. Ik was toentertijd trainer/coach van Quick/Orion en wij speelden ook op dat toernooi in Apeldoorn. Na afloop van een wedstrijd sprak hij mij aan omdat ik ook met twee aanvallende spelverdelers speelde. Gebruikelijk was één spelverdelers en vijf aanvallers. Het Cubaanse vrouwenteam was en is nog steeds het enige topvolleyballand dat twee spelverdelers en vier aanvallers inzet. Eugenio was heel open over allerlei volleybalzaken, en vertelde honderduit over het Cubaanse volleybal. Over de opbouw van de training bijvoorbeeld en over de periodisering. Mijn ogen rolden uit hun kassen toen ik vernam van hun bijzondere fysieke programma. Ze trainden zes uur per dag, met afwisselende belasting, zo slim waren ze wel. Antonio Perdomo, Eugenio's trouwe assistent, had zijn opleiding genoten in de voormalige DDR, en dat zag je terug in de opbouw. Hij had gestudeerd aan de Sporthochschule van Leipzig. Deze Eugenio heeft inmiddels op tien Olympische Spelen gecoacht, en op drie achtereenvolgende afleveringen (1992, 1996 en 2000) haalde hij goud. Ongekend in een teamsport. Het succes bracht hem in grote problemen, omdat zijn speelsters naar het buitenland wilden vertrekken vanwege de lucratieve contracten. Eugenio stond achter hen, voor straf werd hij door Fidel Castro persoonlijk verbannen naar Mexico. Inmiddels is hij weer in genade aangenomen. In veel sporten maakt de coach tegenwoordig bij analyse en scouting gebruik van video en allerhande softwareprogramma's. Volleybal liep daarin voorop. Eugenio en zijn staf deden het gewoon met potlood en papier. Simpel en effectief. Zou de moderne coach dat nog kunnen, of moet hij daarvoor een specialist inhuren? Bij een WK zie je de scouts van alle 24 teams allemaal hetzelfde softwareprogramma gebruiken en allemaal hetzelfde werk doen. Lachwekkend, geldverslindend. Ik zal Eugenio eens bellen en vragen of hij het nog steeds op zijn manier doet; met potlood en papier.

*Eugenio stond achter zijn
speelsters, voor straf werd hij
door Fidel Castro persoonlijk
verbannen naar Mexico*